

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 marca 2016r. znak (...) – (...) 08, nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. K. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres 1 października 2015r. – 31 grudnia 2015r. , a przyznał takie prawo za okres 6 – 25 marca 2016r.

Uzasadniając stanowisko co do okresu 1 października 2010r. – 31 grudnia 2010r. organ rentowy wskazał, iż adresatka decyzji podlega nieprzerwanemu ubezpieczeniu chorobowemu od 1 października 2015r., zaś jej niezdolność do pracy powstała przed wymienionym okresem, w dniu 30 września 2015r. (decyzja – k. 2 stanowiącego załącznik do akt sprawy pliku akt organu zwanego dalej aktami zasiłkowymi)

A. K. (1) wniosła odwołanie od tej decyzji domagając się przyznania zasiłku chorobowego z okres 1 października 2015r. – 31 grudnia 2015r. wskazując, iż trafiła do szpitala w dniu 30 września 2015r. w trybie nagłym w związku z rozpoznaniem guza mózgu dopiero o godzinie 23.00. Podniosła nadto, iż do 25 września 2015r. pozostawała w poprzednim zatrudnieniu, a od 1 października 2015r. miała faktycznie podjąć inną pracę dającą jej większe szanse rozwoju zawodowego. (k. 2 -3, 14)

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, nadto zaś wskazując, iż podleganie do dnia 25 września 2015r. ubezpieczeniu chorobowemu z innego tytułu pozostaje bez wpływu na prawo ubezpieczonej do świadczenia, gdyż objęcie ubezpieczeniami społecznymi z innego tytułu od 1 października 2015r. skutkuje brakiem prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu poprzedniego tytułu ubezpieczenia (k. 5)

Zainteresowany płatnik składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przychylił się do stanowiska ubezpieczonej. (k. 31 - 32)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. K. (2) była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy jako przedstawiciel handlowy w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w okresie 23 lutego 2015r. – 25 września 2015r. Stosunek pracy ustał na mocy porozumienia stron.

Niesporne, nadto świadectwo pracy – k. 19, wyrejestrowanie (...) karta bez numeru w aktach zasiłkowych

Jeszcze w okresie trwania tego stosunku pracy, w dniu 11 września 2015r. ubezpieczona zawarła umowę o pracę z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. A. K. (1) została zatrudniona na czas określony 1 października 2015r. – 30 września 2025r. jako specjalista do spraw kluczowych klientów z wynagrodzeniem brutto 6.500 zł. Strony umowy dodatkowo w niej zaznaczyły, iż dniem rozpoczęcia pracy jest 1 października 2010r.

Niesporne, nadto umowa o pracę – k. 21, zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 20

W dniu 30 września 2015r. o godzinie 23.00 ubezpieczona została przyjęta do (...) Publicznego Szpitala (...) w S. w S. Oddziału Neurochirurgii i N., gdzie już w dniu kolejnym potwierdzono u niej rozpoznanie guza torbielowatego prawej półkuli mózdzku i przeprowadzono zabieg operacyjny jego usunięcia.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 18

W związku z rozpoznaniem dokonanym w czasie hospitalizacji i zastosowanym leczenie A. K. (1) pozostawała niezdolna do pracy w okresie 30 września 2015r. – 31 grudnia 2015r.

Niesporne, nadto zaświadczenia (...) k. 1 – 3 akt zasiłkowych

Płatnik składek (...) spółka z o.o. w K. wypłacił ubezpieczonej za okres 1 października 2015r. – 31 grudnia 2015r. zasiłek chorobowy w łącznej kwocie 13.218, 14 zł

Dowód: kartoteka zasiłkowa – k. 33

Organ rentowy nie wydawał dotychczas żadnych decyzji zobowiązujących do zwrotu tego zasiłku.

Niesporne (informacja organu – k. 29)

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ rentowy ustalał, czy umowa o pracę łącząca ubezpieczoną ze spółką (...) nie była fikcyjna, nie znalazł jednak ostatecznie podstaw do jej podważania.

Niesporne, nadto informacja – k. 4 – 5 akt zasiłkowych

W 2015r., w czasie zatrudnienia w spółce (...) pozostawała niezdolna do pracy w okresach: 26 czerwca (...) – 19 lipca 2015r. i 20 sierpnia 2015r. – 11 września 2015r.

Dowód: świadectwo pracy – k. 19

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie, poparte przez płatnika składek, zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony w oparciu o zgromadzone dokumenty, których rzetelność i autentyczność nie były kwestionowane przez strony i nie budziły wątpliwości sądu, leżał w całości poza sporem. Organ rentowy ostatecznie nie negował (było to przedmiotem jego badania przed wydaniem decyzji) zatrudnienia ubezpieczonej u zainteresowanego, nie podważał też okoliczności podnoszonych przez ubezpieczoną w odwołaniu. W tych warunkach zbytecznym było prowadzenie dowodu ze źródeł osobowych, nie tylko zeznań wnioskowanych przez ubezpieczoną świadków, ale i samej A. K. (1).

Na tle dokonanych ustaleń faktycznych (nie odbiegających od tych, które przyjmował organ rentowy) nie sposób uznać za trafne stanowiska wyrażonego w decyzji.

Kwestię świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, do których należy zasiłek chorobowy, regulują przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t.j. Dz.U.2016.372), zwanej dalej ustawą zasiłkową.

W myśl art. 6 ust. 1 i art. 4 ust. 1 pkt 1 tej ustawy zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, przy czym ubezpieczony obowiązkowo nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego (uwzględnia się tu w myśl art. 4 ust. 2 ustawy także poprzednie okresy ubezpieczenia, jeśli przerwa między nimi a obecnym nie przekraczała 30 dni)

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu unormowane są w ustawie z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. 2016.963), zwanej dalej ustawą systemową. Zgodnie z art. 11 ust. 1 tej ustawy ubezpieczeniu chorobowemu podlegają obowiązkowo ubezpieczeni wymienieni w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12 tej ustawy tj. pracownicy z wyłączeniem prokuratorów, członkowie rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych, osoby odbywające służbę zastępczą. W myśl natomiast art. 11 ust. 2 ustawy systemowej dobrowolnie, na swój wniosek, ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, a zatem osoby wykonujące pracę nakładczą, zleceniobiorcy, osoby prowadzące działalność pozarolniczą i z nimi współpracujące, osoby wykonujące odpłatnie pracę na podstawie skierowania do pracy w okresie odbywania kary pozbawienia wolności czy tymczasowego aresztowania i duchowni.

A. K. (1) w dniu powstania niezdolności do pracy t.j. w dniu 30 września 2015r. miała podpisaną umowę o pracę ze spółką (...), natomiast umowa ta nie skutkowałą jeszcze objęciem jej ubezpieczeniem społecznym, w tym chorobowym. Z treści tej umowy, pomimo wcześniejszej daty jej podpisania, wynika bowiem jednoznacznie, iż obejmuje ona okres od 1 października 2015r. Tym samym tytuł ubezpieczenia w postaci zatrudnienia w spółce (...) powstał w dniu 1 października 2015r. Trafnym jest zatem stwierdzenie organu, iż niezdolność A. K. (1) do pracy powstała przed objęciem ubezpieczeniem chorobowym z tego tytułu.

(...) Oddział w O. przed wydaniem zaskarżonej decyzji, nie brał jednak w ogóle pod uwagę przebiegu ubezpieczeń A. K. (1). Zaskarżona decyzja nie odnosi się do tej kwestii, dopiero po wniesieniu odwołania, co wynika z pism w aktach zasiłkowych, organ rozważał, czy poprzedni tytuł ubezpieczenia może mieć znaczenie. Wnioski, do jakich doszedł, nie zasługują jednak na podzielenie.

Choć zasadą w ustawie zasiłkowej pozostaje przyznania prawa do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego osobom posiadającym status ubezpieczonych, to jednak przepisy tej ustawy przewidują sytuacje, gdy prawo to przysługuje osobom, które taki status utraciły przed zaistnieniem przesłanek warunkujących prawo do świadczenia (zachorowania, urodzenia dziecka). Do przepisów tych należy art. 7 ustawy zasiłkowej, w którym ustawodawca przewiduje prawo do zasiłku chorobowego dla osoby, która stała się niezdolna do pracy już po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność ta trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego.

Z taką sytuacją mamy do czynienia właśnie w sprawie niniejszej. A. K. (1) pozostawała bowiem w poprzednim zatrudnieniu do dnia 25 września 2015r. Niezdolność ubezpieczonej do pracy powstała przed upływem 14 dni od ustania tego ubezpieczenia i trwała nieprzerwanie dłużej niż 30 dni, spełnione zatem zostały przesłanki warunkujące ochronę ubezpieczeniową z tytułu, który ustał.

Ochrony tej, wbrew wyrażonemu w odpowiedzi na odwołanie stanowisku organu, nie usuwa zatrudnienie A. K. (1) w spółce (...). Prawdą jest, iż ustawodawca wprowadził w ustawie zasiłkowej wyjątki w zakresie prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Określone zostały one w art. 13 ust. 1 ustawy. Zgodnie z wymienionym przepisem zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, m. in. wówczas, gdy osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby (art. 13 ust. 1 pkt 2). Art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej przewiduje też brak prawa do świadczenia po ustaniu ubezpieczenia chorobowego w przypadku posiadania przez uprawnionego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy (art. 13 ust. 1 pkt 1), prawa do zasiłku dla bezrobotnych, zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego lub nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego (art. 13 ust. 1 pkt 4), podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników (art. 13 ust. 1 pkt 5) lub niespełnienia przesłanek z art. 4 ust. 1 ustawy (art. 13 ust. 1 pkt 3)

Co do zasady kontynuowanie albo podjęcie działalności zarobkowej należy rozumieć, zdaniem sądu, nie jako faktyczne, osobiste wykonywanie czynności składających się na działalność zarobkową, ale jako samo istnienie (trwanie) określonego rodzaju działalności – stosunku pracy, umowy cywilnoprawnej, działalności pozarolniczej etc. Przeciwnie przyjęcie tj. uznanie, iż chodzi o faktyczne wykonywanie przez występującego o zasiłek czynności zarobkowych – pracy, kłóciłoby się z ideą racjonalnego prawodawcy. Gdyby bowiem jedynie faktyczne wykonywanie czynności zarobkowych miało wykluczać prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu innego tytułu ubezpieczenia umieszczenie regulacji art. 13 ust. 1 pkt 2 w ustawie zasiłkowej byłoby zbyteczne. Brak prawa do zasiłku chorobowego wynika bowiem w takiej sytuacji z art. 17 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Z art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej wynika, iż każdy, kto wykonuje pracę korzystając ze zwolnienia lekarskiego, a zatem i ten, który posiada tytuł ubezpieczenia i ten, którego tytuł ustał, traci prawo do zasiłku chorobowego.

Tutejszemu sądowi znany jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013r. I UK 19/13, Lex nr 1413492, w którym wyrażono pogląd, iż użycie w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej pojęcia „ubezpieczony” wskazuje, iż przepis ten odnosi się jedynie do zasiłku chorobowego wypłacanego w czasie polegania ubezpieczeniu chorobowemu, a nie po jego ustaniu. Poglądu tego Sad Rejonowy jednak nie podziela. Rzeczywiście wykładnia językowa przemawiałaby za takim przyjęciem, jej zastosowanie prowadziłoby jednak do niemożliwych do zaakceptowania skutków. Podkreślenia wymaga, iż posługujący się zwrotem „ubezpieczony” art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej nie wyłącza prawa do zasiłku chorobowego tylko w przypadku wykonywania pracy zarobkowej, ale także w przypadku wykorzystywania zwolnienia niezgodnie z jego celem (przykładami z orzecznictwa są tu udział w wycieczce czy pielgrzymce, wykonywanie remontu domu). Podobnej regulacji nie ma w art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej, co przy podzieleniu stanowiska Sądu Najwyższego oznaczałoby, iż osoby po ustaniu zatrudnienia mogą bez żadnych konsekwencji wykorzystywać zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego celem czynności takie podejmując. Podobnie rzecz ma się w przypadku art. 15 ust. 1 ustawy zasiłkowej przewidującego brak zasiłku w przypadku spowodowania niezdolności do pracy w wyniku umyślnego przestępstwa czy wykroczenia popełnionego przez ubezpieczonego czy art. 16 tej ustawy przewidującego brak prawa do zasiłku przez pierwszych 5 dni niezdolności do pracy spowodowanej nadużyciem alkoholu. Również w tych przepisach ustawodawca posługuje się zwrotem „ubezpieczony”, a nie np. „osoba występująca o zasiłek”, a podobnych regulacji nie zawiera art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Zważywszy na wskazane regulacje, a także inne przepisy ustawy zasiłkowej, w której ustawodawca posługuje się sformułowaniem „ubezpieczony” (art. 59 ust. 3 – 5 dotyczący kontroli prawidłowości wystawiania zwolnień lekarskich, art. 65 ust. 2 ustawy zasiłkowej dotyczący przejścia uprawnień do zasiłku w razie śmierci uprawnionego, art. 66 ust. 2 dotyczący świadczeń nienależnie pobranych, art. 68 ust. 1 dotyczący kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich, art. 70 przewidujący regres organu rentowego wobec osoby, która spowodowała niezdolność ubezpieczonego do pracy) uznać należy, iż sformułowanie to odnosi się do wszystkich uprawnionych do zasiłku chorobowego, także tych po ustaniu tytułu ubezpieczenia. Skoro zatem ustawodawca, obok unormowania zawartego w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej, wprowadził odrębną regulację w art. 13 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, uznać należy, iż działał z wolą dodatkowego wykluczenia prawa do świadczeń po ustaniu tytułu ubezpieczenia innych jeszcze osób niż faktycznie (osobiście) podejmujące czynności zawodowe. Tym samym przyjąć należy, iż w tym ostatnim przepisie chodzi o utratę prawa do świadczeń przez osoby, które nawet jeśli nie wykonują czynności zarobkowych faktycznie, to formalnie prowadzą określoną działalność zarobkową np. pozostają w zatrudnieniu, mają zarejestrowaną i niezawieszoną działalność gospodarczą etc. Za takim przyjęciem przemawiają też: użycie w wymienionym przepisie nie zwrotu „wykonuje” jak w art. 17 ust. 1 ustawy, a „podejmuje”, „kontynuuje” i cel wprowadzenia tego przepisu. Prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu ubezpieczenia to rozszerzenie ochrony ubezpieczeniowej przysługującej co do zasady osobom ubezpieczonym. Zasiłek chorobowy ma rekompensować okresowy brak dochodu osobie czasowo - bez swojej winy - z uwagi na stan zdrowia pozbawionej możliwości zarobkowania. Osoba nie posiadająca tytułu ubezpieczenia takiego stałego dochodu nie osiąga, jej sytuacja finansowa w czasie choroby nie ulega zatem pogorszeniu. Jeśli jednak niezdolność do pracy pojawia się bezpośrednio po ustaniu tytułu ubezpieczenia, gdy osoba chora nie miała jeszcze realnych możliwości uzyskać nowego tytułu ubezpieczenia, ustawodawca przewiduje zapewnienie jej środków utrzymania w postaci zasiłku chorobowego. Brak podstaw do rozszerzenia ochrony ubezpieczeniowej na osoby, które osiągają dochód z innych źródeł stałych (emerytura, renta z tytułu niezdolności do pracy, zasiłek dla bezrobotnych etc) albo które mogą otrzymać zasiłek chorobowy z innego istniejącego tytułu ubezpieczenia, ewentualnie mogłyby go uzyskać gdyby z tego tytułu przystąpiły do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, czego z własnej woli nie uczyniły.

Wszystko powyższe przemawia za uznaniem, iż art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej, jak wcześniej wskazano, znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy ubezpieczony uzyskał nowy tytuł ubezpieczenia w postaci określonej działalności zarobkowej (zarejestrował działalność pozarolniczą, zawarł umowę o pracę, odpłatną umowę zlecenia itp.), nawet jeśli ostatecznie nie podjął on czynności faktycznych w ramach tej działalności.

W przypadku A. K. (1) zaistniała przesłanka warunkującą niemożność uzyskania (wyłaty) zasiłku chorobowego z tytułu poprzedniego zatrudnienia w postaci podjęcia działalności zarobkowej. Działalność ta została jednak podjęta (co jeszcze raz wymaga podkreślenia: nie w rozumieniu wykonywania faktycznych czynności, bo tych w okresie hospitalizacji ubezpieczona z oczywistych względów nie podejmowała, a w rozumieniu powstania tytułu

ubezpieczenia) w dniu 1 października 2015r. w związku z umową zawartą dwadzieścia dni wcześniej, a zatem przed zachorowaniem.

Nie sposób uznać, by powstanie nowego tytułu ubezpieczenia uchylało wynikającą z art. 7 ustawy zasiłkowej ochronę ubezpieczeniową A. K. (1) w okresie 26 września 2015r. – 30 września 2015r.

W dacie powstania niezdolności ubezpieczonej do pracy nie występowała negatywna przesłanka prawa do zasiłku chorobowego określona w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Skuteczna była zatem ochrona ubezpieczeniowa, jaką dawało zatrudnienie, które ustało. W dniu 30 września 2015r. A. K. (1) nie miała innego tytułu ubezpieczenia, nie zachodziła też inna przesłanka wskazana w art. 13 ust. 1 ustawy zasiłkowej (organ na takową się nie powoływał).

Sytuacja rzeczywiście uległa zmianie w dniu 1 października 2015r., zmiana ta spowodowała jednak nie uchylenie ochrony ubezpieczeniowej a zastąpienie tytułu, z którego świadczenie warunkowane niezdolnością do pracy mogło być wypłacane. Do 30 września 2015r. A. K. (1) podlegała ochronie ubezpieczeniowej z jednego tytułu, natomiast od 1 października 2015r. tytuł ten został zastąpiony innym. Ciągłość ochrony ubezpieczeniowej była jednak zachowana. Ponieważ niezdolność do pracy powstała w okresie przerwy między tytułami ubezpieczenia dla oceny, czy ochrona istniała mają znaczenie przesłanki wskazane w art. 7 ustawy zasiłkowej (data powstania niezdolności do pracy i czas jej trwania), okoliczność określona w art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej ma zaś wyłącznie znaczenie dla określenia płatnika składek i tytułu wypłaty świadczenia.

Uznanie, iż powstanie po stronie ubezpieczonej nowego tytułu ubezpieczenia chorobowego wyłącza w ogóle prawo do zasiłku chorobowego pozostawałoby w sprzeczności z celem art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej. Jak już wskazano, celem tym było ograniczenie prawa do świadczeń warunkowanych podleganiem w niedalekiej przeszłości ubezpieczeniu chorobowemu przez wyłączenie osób posiadających dochód za czas choroby z innych źródeł, albo pozostających bez tego dochodu wyłącznie na skutek własnej decyzji (niezgłoszenia do ubezpieczeń pomimo takiej możliwości). Z brzmienia art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy zasiłkowej jednoznacznie wynika, że ustawodawca wiąże istnienie nowego tytułu ubezpieczenia z powstaniem prawa do świadczeń z tytułu choroby i z tego powodu nie widzi potrzeby kontynuowania ochrony ubezpieczeniowej z poprzedniego tytułu. Art. 13 ust. 1 pkt 2 dotyczy działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym, posiadanie zatem np. umowy o dzieło (o ile faktycznie nie jest ona w danym czasie wykonywana wbrew art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej) nie wyłącza prawa do zasiłku chorobowego, z tytułu który ustał. Art. 13 ust. 1 pkt 2 dotyczy co do zasady sytuacji, gdy ubezpieczony:

- podlega ubezpieczeniu chorobowemu z dwóch tytułów, a jeden z nich ustaje,
- prowadzi dwa rodzaje aktywności zarobkowej stanowiące formalnie tytuły podlegania ubezpieczeniom społecznym, przy czym ustaje jeden z nich, ten, z którego wyłącznie był zgłoszony do ubezpieczenia chorobowego,
- ubezpieczony, który traci jeden tytuł ubezpieczeniowy, a podejmuje faktycznie (nie tylko formalnie) inną aktywność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym, a już po jej podjęciu staje się niezdolny do pracy.

W każdym z tych przypadków ubezpieczony ma (lub mógłby mieć zgłaszając się do ubezpieczenia chorobowego) prawo do świadczeń, zbyteczne jest zatem odwoływanie się do tytułu, który ustał. Trudno mówić o podobnej zbyteczności w sprawie niniejszej, gdy nowy tytuł (oceniany samodzielnie) nie może dawać prawa do zasiłku chorobowego.

Typową sytuacją jest, iż umowę o pracę podpisuje się w pierwszym dniu trwania stosunku pracy, nie ma jednak żadnych przeszkód, by uczynić to wcześniej, jak to miało miejsce w przypadku umowy ubezpieczonej i zainteresowanego. Gdyby strony umowy wstępnie uzgodniły jej warunki, a miały podpisać tę umowę w dniu 1 października 2015r. to, z uwagi na okoliczności zaistniałe w dniu 30 września 2015r., do podpisania umowy by nie doszło, a A. K. (1) otrzymywałaby zasiłek chorobowy w związku z posiadaniem tytułu ubezpieczenia do 25 września 2015r. Przyjęcie, iż podpisanie umowy o pracę z wyprzedzeniem (w dniu wcześniejszym niż pierwszy dzień okresu, na jaki została zawarta) pozbawia ubezpieczonego prawa do zasiłku stanowiłoby naruszenie nie tylko przepisów ustawowych (wykładanych przy uwzględnieniu ich celu) ale i art. 2 Konstytucji RP. Oznaczałoby ono

bowiem pozbawienie ochrony ubezpieczeniowej z przyczyn całkowicie od ubezpieczonego niezależnych i losowych pomimo, iż zachorowanie nastąpiło w okresie, w którym ustawodawca taką ochronę przewidywał.

Kierując się przytoczonymi motywami sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w sposób wskazany w wyroku.

Ubezpieczona w roku 2015r. przed 30 września 2015r. pozostawała już niezdolna do pracy, przy czym okres tej niezdolności był dłuższy niż 33 dni. Tym samym A. K. (1) wyczerpała już przewidziany w art. 92 ust. 1 pkt 1 kodeksu pracy okres uprawniający do wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy. Zmiana pracodawcy w 2015r. pozostaje bez znaczenia. Art. 92 ust.1 pkt 1 k.p. dotyczy bowiem pierwszych 33 niezdolności do pracy w ciągu roku kalendarzowego, a nie pierwszych 33 niezdolności w danym zatrudnieniu. Tym samym od 1 października 2015r. płatnik prawidłowo wypłacał zasiłek chorobowy, a nie wynagrodzenie chorobowe.

Sygn. akt IX U 358/16

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. organu,
3. Z pismami lub za 21 dni